



**СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ**  
Управління Служби безпеки України в Запорізькій області  
**Слідчий відділ**

вул. Олександрівська, 62, м. Запоріжжя, 69011, тел./факс (061) 225-26-98  
www.sbu.gov.ua, e-mail: usbu\_zap\_sv@sbu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001556

№ \_\_\_\_\_

На № \_\_\_\_\_

від \_\_\_\_\_

**ПОВІДОМЛЕННЯ**  
**про підозру**

місто Запоріжжя

«28» квітня 2026 року

Старший слідчий 3-го відділення слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Запорізькій області капітан юстиції Раковець Юлія Дмитрівна, розглянувши матеріали кримінального провадження №1202208000000098 від 08.03.2022 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276-278 КПК України,

**ПОВІДОМИЛА:**

**Сапожнікова Антона Владиславовича**, 08.11.1989 року народження, українця, громадянина України, офіційно не працевлаштованого, зареєстрованого за адресою: Запорізька область, Мелітопольський район, с. Костянтинівка, вул. Калініна, буд. 251, який не є особою, щодо якої здійснюється особливий порядок кримінального провадження, передбачений ст. 480 КПК України, раніше засудженого:

- 10.04.2023 Комунарським районним судом м. Запоріжжя за ч. 7 ст. 111<sup>1</sup> КК України до 15 (п'ятнадцяти) років позбавлення волі з позбавленням права обіймати будь-які посади в органах державної влади строком на 12 (дванадцять) років без конфіскації майна.

**про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину) передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у жорстокому поводженні з цивільним населенням та інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинені за попередньою змовою групою осіб (в редакції на момент вчинення злочину).**

### Зміст підозри:

Громадянин України Сапожніков Антон Владиславович, 08.11.1989 року народження, підозрюється у тому, що він, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 22.05.2022, обіймаючи посаду так званого начальника відділу карного розшуку у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території Запорізької області - Мелітопольському районному управлінні Головного управління МВС у Запорізькій області, діючи умисно, використовуючи незаконно узурповані внаслідок збройної агресії російської федерації (далі-рф) проти України владні повноваження на тимчасово окупованій території, усвідомлюючи фактичні обставини, що свідчать про наявність міжнародного збройного конфлікту, діючи в умовах такого конфлікту та в безпосередньому зв'язку з ним, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, маючи умисел на жорстоке поводження з цивільним населенням та інші порушення законів і звичаїв війни, діючи за попередньою змовою з Яковенком В.О., який обіймав посаду так званого начальника у вказаному незаконному правоохоронному органі, Гажевою О.В., а також з іншими невстановленими під час досудового розслідування особами, що сприяють окупаційній владі держави-агресора у здійсненні підривної діяльності проти України, перебуваючи у місці незаконного утримання на тимчасово окупованій території, а саме у захопленій будівлі, розташованій за адресою: [REDACTED], усвідомлюючи захищений статус цивільної особи – громадянина України [REDACTED], діючи з ідеологічних мотивів, з метою отримання від нього інформації, примусу до співпраці з окупаційною владою та покарання за відмову від такої співпраці, у період з 22.05.2022 по 29.05.2022, вчинив злочинні дії, спрямовані на незаконне позбавлення волі, нелюдське поводження та катуванні захищеної цивільної особи [REDACTED] у формі психологічного тиску та погрози вбивством, спричинивши йому сильних психологічних страждань.

Таким чином, Сапожніков А.В., в порушення приписів ст. ст. 27, 31, 32, 78 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі - ЖК (IV) та ст. 75(2)(а.1)(а.2)(b),(e) Додаткового протоколу I до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (далі-ДП I), вчинив протиправні дії, які полягали у незаконному позбавленні волі, нелюдському поводженні утриманні потерпілого в неналежних (антисанітарних) умовах, без достатнього та регулярного харчування, інших належних санітарних умов та отримання медичної допомоги та катуванні у формі психологічного тиску та погрози вбивством.

**Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст.28 ч.1 ст.438 КК України, у вчиненні якого підозрюється Сапожніков Антон Владиславович, 08.11.1989 року народження.**

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту, 24.02.2022 президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення збройних сил РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до статті 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до ч. 1 ст. 4 ЖК(IV) особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ст. 27 ЖК(IV), особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

Згідно з положеннями ст. 31 ЖК(IV), жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Відповідно до ст. 32 ЖК(IV), забороняються застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання,

калічення та медичні чи наукові досліді, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ст. 78 ЖК (IV), якщо окупаційна держава через причини збереження безпеки визнає необхідним вжити заходів стосовно осіб, що перебувають під захистом, найбільше, що вона може застосувати – це змушено поселити їх у визначеному місці чи інтернувати. Рішення стосовно вимушеного переселення чи інтернування повинні бути ухвалені згідно з нормативною процедурою, яка повинна бути визначена окупаційною державою згідно з положеннями цієї Конвенції. Ця процедура повинна передбачати право на апеляцію з боку заінтересованих сторін. Рішення стосовно апеляції будуть прийматися в якомога швидші строки. Якщо рішення залишатимуться в силі, вони стануть предметом періодичного перегляду, по можливості через кожні шість місяців компетентними органами, що створює держава.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 ДП I, заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці, зокрема такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

- а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:
  - а.1) вбивство;
  - а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні;
- б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;
- в) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Згідно з приписами ст. 147 ЖК (IV) серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: зокрема тортури або нелюдське поводження, нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом.

Відповідно до ст. 8(2)(а)(ii)(vii) Римського статуту Міжнародного кримінального суду катування, нелюдське поводження та незаконне позбавлення волі визнаються воєнними злочинами.

Згідно з наказом Міністерства розвитку громад та територій України № 376 від 28.02.2025 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих РФ», Мелітопольська міська територіальна громада Запорізької області є тимчасово окупованою Російською Федерацією з 25.02.2022.

З моменту встановлення фактичного контролю над [REDACTED] Мелітопольського району Запорізької області, представники окупаційної адміністрації та підконтрольні їй силові структури РФ систематично здійснювали заходи, спрямовані на придушення спротиву серед цивільного населення, зокрема шляхом залякування, погроз, проведення обшуків та допитів, при цьому приділяючи особливу увагу виявленню та нейтралізації осіб з проукраїнською

громадянською позицією, зокрема колишніх учасників антитерористичної операції, осіб, які мають родинні або інші зв'язки з військовослужбовцями Збройних Сил України. До реалізації зазначених заходів активно залучались представники незаконного правоохоронного органу, створеному на тимчасово окупованій території, а саме: начальник Мелітопольського районного управління Головного управління МВС в Запорізькій області Яковенко Володимир Олександрович, 18.08.1987 року народження та начальник відділу карного розшуку вказаного незаконного правоохоронного органу Сапожніков Антон Владиславовича, 08.11.1989 року народження, які усвідомлювали обставини існування міжнародного збройного конфлікту на території України, а також свою участь у ньому.

В цей же час, громадянин України [REDACTED], будучи цивільною особою, яка у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебувала, жодної зброї не мала, участі у бойових діях не брала, до таких не готувалась та в березні 2022 року проживав на тимчасово окупованій збройними формуваннями держави-агресора території у [REDACTED] Мелітопольського району Запорізької області.

Так, приблизно о 10 годині 00 хвилин, 21.05.2022, представники збройних формувань рф, так званої «ДНР», знаходячись за адресою [REDACTED] незаконно позбавили волі захищену цивільну особу - [REDACTED], якого на автомобілі «Mitsubishi L-200» білого кольору, під фізичним примусом, з обмотаною навколо голови, рук та ніг клейкою стрічкою доставили на блок-пост, розташований на автошляху Е58 на виїзді з тимчасово окупованої території [REDACTED], де незаконно позбавили волі та утримували до наступного ранку.

Досудовим розслідуванням встановлено, що Яковенко В.О., 22.05.2022, об 11 годині 03 хвилини, перебуваючи у м. Мелітополі, Запорізької області, вступив у злочину змову із Сапожніковим А.В., та іншими невстановленими під час досудового розслідування особами, з метою впровадження та реалізації політики держави-агресора у здійсненні підривної діяльності проти України, зокрема шляхом незаконного позбавлення волі та катування місцевих жителів, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій та обставини, які свідчать про наявність міжнародного збройного конфлікту та діючи у зв'язку з ним, передбачаючи та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, діючи умисно, в порушення законів та звичаїв війни, усвідомлюючи захищений статус потерпілого [REDACTED] який на момент події був працівником [REDACTED], у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебував, участі у бойових діях не брав та до таких не готувався, вчинив наступне.

Так, приблизно о 12 годині 00 хвилин, 22.05.2022, Сапожніков А.В., діючи за попередньою змовою з Яковенком В.О. та двома невстановленими під час досудового розслідування особами з числа представників незаконного правоохоронного органу, створеного на тимчасово окупованій території

Запорізької області, з метою реалізації раніше обумовленого плану, розробленого ним з Яковенком В.О. приїхав до вказаного блок-посту, де помістив [REDACTED] до багажника автомобіля «BMW X-5» чорного кольору та перемістив його до захопленої будівлі, розташованої по [REDACTED] 7 [REDACTED] Мелітопольського району Запорізької області, де помістив до актової зали, розташованої в зазначеній будівлі, де вже незаконно утримувались не менше 15 цивільних осіб.

Надалі, Яковенко В.О., діючи за попередньою змовою з Сапожніковим А.В. та іншими невстановленими під час досудового розслідування особами з числа представників незаконного правоохоронного органу, створеного на тимчасово окупованій території Запорізької області, діючи з єдиним умислом щодо незаконного позбавлення волі цивільної особи та переслідуючи спільну мету, без повідомлення об'єктивних причин та пред'явлення обвинувачень, за відсутності об'єктивної необхідності вжиття стосовно потерпілого запобіжних заходів у встановленому порядку позбавив волі [REDACTED] та разом з не менше 15 особами утримував у вказаному захопленому приміщенні, в неналежних умовах в приміщенні з відсутністю їжі та води належної якості, достатньої кількості спальних місць, вентиляції й доступу до чистого повітря, інших належних санітарних умов та отримання медичної допомоги, у період з 22.05.2022 по 29.05.2022, тобто протягом 8 днів, тим самим вчинив нелюдське поводження та незаконно позбавив волі захищену цивільну особу, та, діючи зі спільним злочинним умислом, спрямованим на катування та приниження честі і гідності потерпілого [REDACTED], створили для нього атмосферу постійного страху, безпорадності та психологічного тиску.

Так, Яковенко В.О. та Сапожніков А.В. діючи за попередньою змовою, з метою отримання інформації від [REDACTED], примусу його до співпраці з окупаційною владою та покарання за відмову від такої співпраці, щонаочі, у період часу приблизно з 23 години 00 хвилин до 01 години 00 хвилин, систематично, прибували до місця незаконного утримання потерпілого.

При цьому Сапожніков А.В. у присутності потерпілого застосовував фізичне насильство до інших незаконно утримуваних осіб, завдаючи їм ударів бейсбольною битою, спричиняючи їм фізичний біль та психологічні страждання та демонстративно утримуючись від застосування фізичного насильства безпосередньо до [REDACTED]

Одночасно з цим, Сапожніков А.В. висловлював на адресу останнього погрози застосування такого фізичного насильства та вбивства, а також демонстративно замахувався бейсбольною битою у його бік, імітуючи намір завдати удару, чим створював у [REDACTED] реальне відчуття небезпеки для життя та здоров'я, що є катуванням, шляхом завдання сильних психологічних страждань.

В цей час, Яковенко В.О., перебуваючи в стані алкогольного сп'яніння, діючи умисно з метою залякування та примусу [REDACTED] до співпраці з окупаційною владою, що суперечило його особистій громадянській позиції, вчиняв щодо нього дії, які виразились в катуванні. Так, Яковенко В.О. наносив потерпілому [REDACTED] множинні удари руками, ногами, а також задалегідь

підготовленими та принесеними з собою предметами – гумовою палицею та прикладом автомата в область голови, тулуба, верхніх та нижніх кінцівок. Окрім цього, Яковенко В.О. умисно та цілеспрямовано завдавав удари в ділянку статевих органів потерпілого, а також висловлював погрози застосування щодо [REDACTED] сексуального насильства у формі згвалтування з боку інших осіб. Своїми умисними діями Яковенко В.О. заподіяв потерпілому сильний фізичний біль, завдав значних психологічних страждань, порушив його сексуальну свободу та автономію, а також спричинив тілесні ушкодження у вигляді струсу головного мозку.

Також, 26.05.2022, приблизно о 23 годині 00 хвилин, Гажева О.В. разом з Яковенком В.О. та Сапожніковим А.В., а також з іншими невстановленими під час досудового розслідування особами, що сприяють окупаційній владі держави-агресора у здійсненні підривної діяльності проти України, усвідомлюючи фактичні обставини, що свідчать про наявність міжнародного збройного конфлікту, діючи в умовах такого конфлікту та в безпосередньому зв'язку з ним, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, маючи умисел на жорстоке поводження з цивільним населенням, усвідомлюючи захищений статус цивільної особи – громадянина України [REDACTED]. прибула до зазначеного місця незаконного утримання останнього.

Під час зазначених насильницьких дій, які вчиняли Яковенко В.О. та Сапожніков А.В., 26.05.2022, Гажева О.В., діючи за попередньою змовою з вказаними особами, усвідомлюючи характер та мету їхніх протиправних дій, у присутності сторонніх осіб, з метою власної розваги, приниження честі і гідності, здійснювала відеозапис побиття [REDACTED] та інших утримуваних осіб на мобільний телефон, а також погрози і залякування, що висловлювались на їх адресу, чим завдавала потерпілому сильного психологічного болю та страждань.

Не отримавши бажаної інформації, 29.05.2022, приблизно о 10 годині 00 хвилин, Сапожніков А.В. звільнив потерпілого [REDACTED] з місця його незаконного утримання.

Так, Сапожніков А.В., з метою отримання інформації, примусу до співпраці з окупаційною владою та покарання за відмову від такої співпраці завдав потерпілому [REDACTED] сильних психологічних страждань, які проявились у пролонгованому тривожному стані, гіперактивації, соматичних проявах дистресу, зниженні якості життя, порушенні відчуття безпеки та гідності.

Таким чином, Сапожніков А.В., в порушення приписів ст. ст. 27, 31, 32, 78 ЖК (IV) та ст. 75(2)(а.1)(а.2)(b),(e) ДП І, вчинив протиправні дії, які полягали у незаконному позбавленні волі, нелюдському поводженні утриманні потерпілого в неналежних (антисанітарних) умовах, без достатнього та регулярного харчування, інших належних санітарних умов та отримання медичної допомоги та катуванні у формі психологічного тиску та погрози вбивством.

**Таким чином, Сапожніков Антон Владиславович, 08.11.1989 року народження підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у жорстокому поводженні з цивільним населенням та в інших порушеннях законів і**

звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб (в редакції на момент вчинення злочину).

Старший слідчий 3-го відділення  
слідчого відділу Управління  
Служби безпеки України  
в Запорізькій області  
капітан юстиції

Юлія РАКОВЕЦЬ

**«П О Г О Д Ж Е Н О»**

Старший групи прокурорів, який  
здійснює процесуальне керівництво  
у кримінальному провадженні –  
прокурор відділу процесуального керівництва та  
підтримання публічного обвинувачення управління  
протидії злочинам, вчиненим в умовах  
збройного конфлікту Запорізької  
обласної прокуратури

Роман ПРАСОЛОВ

« 28 » квітня 2026 року

Відповідно до ст. 277 КПК України до повідомлення про підозру додаються права підозрюваного:

### **Конституція України**

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідженням.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду

### **Кримінальний процесуальний кодекс України**

#### **Стаття 42. Підозрюваний має право:**

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

#### **Підозрюваний зобов'язаний:**

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

### **Кримінальний кодекс України**

**Стаття 28.** Вчинення кримінального правопорушення групою осіб, групою осіб за попередньою змовою, організованою групою або злочинною організацією

2. Кримінальне правопорушення визнається вчиненим за попередньою змовою групою осіб, якщо його спільно вчинили декілька осіб (дві або більше), які заздалегідь, тобто до початку кримінального правопорушення, домовилися про спільне його вчинення.

### **Стаття 438.** Порушення законів та звичаїв війни

1. Жорстоке поводження з військовополоненими або цивільним населенням, вигнання цивільного населення для примусових робіт, розграбування національних цінностей на окупованій території, застосування засобів ведення війни, заборонених міжнародним правом, інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також віддання наказу про вчинення таких дій -

караються позбавленням волі на строк від восьми до дванадцяти років.

**Про підозру мені повідомлено, примірник повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки, перекладених на рідну (російську) мову вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.**

Підозрюваний:

« \_\_\_ » год. « \_\_\_ » хв. « \_\_\_ » \_\_\_\_\_ 202\_\_ року.

Захисник:

« \_\_\_ » год. « \_\_\_ » хв. « \_\_\_ » \_\_\_\_\_ 202\_\_ року.

Письмове повідомлення про підозру здійснив:

**Старший слідчий 3-го відділення  
слідчого відділу УСБУ  
в Запорізькій області  
старший лейтенант юстиції**

**Юлія РАКОВЕЦЬ**